

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 10C/41/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113233740
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2113233740.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Ľuboslavou Vankovou v právnej veci navrhovateľa: TT-KOMFORT s.r.o., IČO 36 277 215, so sídlom Františkánska 16, Trnava, proti odporcom: 1. D. D., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom gen. I. XXXX/XX, F., 2. H. D., narodená XX.X.XXXX, trvale bytom gen. I. XXXX/XX, F., obaja odporcovia zastúpení opatrovníčkou pre konanie: K. R., zamestnankyňa tunajšieho súdu, o zaplatenie 806,79 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd ruší platobný rozkaz tunajšieho súdu č. k. 10C/41/2014-20 zo dňa 19.2.2014.

Odporcovia 1., 2. sú povinní zaplatiť navrhovateľovi sumu 806,79 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca 1. je povinný zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 806,79 eura od 23.7.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku sa návrh zamieťa.

Odporcovia 1., 2. sú povinní zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 48 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 20.11.2013 doručeným súdu dňa 9.12.2013 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcom 1., 2. povinnosť zaplatiť mu sumu 806,97 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 806,79 eura od 23.7.2013 do zaplatenia.

Súd návrhu v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č. k. 10C/41/2014-20 zo dňa 19.2.2014, ktorý platobný rozkaz nebolo možné odporcom 1., 2. doručiť do vlastných rúk.

Uznesením č. k. 10C/41/2014-33 zo dňa 15.4.2014 súd ustanovil odporcom 1., 2. podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku opatrovníčka pre konanie, nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť súčasný pobyt odporcov 1., 2..

Podľa ustanovenia § 173 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené. Ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. To neplatí, ak sa platobný rozkaz

týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Súd zruší platobný rozkaz spravidla až spolu s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne spolu s úkonom, ktorým sa konanie končí.

Platobný rozkaz č. k. 10C/41/2014-20 zo dňa 19.2.2014 sa nepodarilo doručiť odporcom 1., 2. do vlastných rúk, preto súd rozhodol o zrušení platobného rozkazu v plnom rozsahu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s Návrhom zo dňa 20.1.2013, s Podaním navrhovateľa zo dňa 3.6.2014, výsluchom zástupkyne navrhovateľa, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä so Zmluvou o nájme bytu zo dňa 4.3.1994, s Výpoveďami z nájmu bytu zo dňa 26.3.2009 s doručenkami, s Úradným záznamom o vypratani bytu zo dňa 22.8.2013, s Vyúčtovaním nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie od 1.1.2012 do 31.12.2012 zo dňa 30.6.2013, s Návrhom na súdne vymáhanie pohľadávky na službách spojených s užívaním bytu zo dňa 24.10.2013, so Sumárnou analýzou platieb za obdobie od 1.1.2013 do 31.8.2013 zo dňa 24.10.2013, s Upomienkou zo dňa 17.7.2013 s doručenkou, s Dodatkom č. 10 k zmluve o výkone správy majetku zo dňa 16.4.2007 zo dňa 31.7.2009, s Výpisom z M. vlastníctva číslo XXXX pre katastrálne územie F. zo dňa 3.6.2014, s obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 14C/8/2010, s obsahom celého spisu, keď pojednával v neprítomnosti opatrovníčky odporcov 1., 2. podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a zistil nasledovný skutkový stav:

Zástupkyňa navrhovateľa v konaní uviedla, že nájomná zmluva bola uzavretá dňa 4.3.1994 s odporcom 1., keď odporca 1. a odporkyňa 2. boli manželia, a preto vznikol nájom k bytu aj odporkyni 2. titulom spoločného nájmu. Predmetom nájmu bol byt č. 11 nachádzajúci sa na I. XX v F., keď vlastníkom obytného domu je Mesto Trnava a správu obytného domu vykonáva navrhovateľ. Nájom bytu zanikol ku dňu 30.6.2009 z dôvodu výpovede z nájmu bytu zo dňa 26.3.2009, ktorá výpoveď z nájmu bytu bola doručená obom odporcom 1., 2. dňa 31.3.2009. Odporcovia 1., 2. boli z bytu exekučné vypratani dňa 22.8.2013. Predmetom konania je nedoplatok z ročného vyúčtovania za celý rok 2012 a jedná sa o sumu 806,89 eura, ktorá suma predstavuje skutočné náklady poskytované odporcom 1., 2. spolu s užívaním bytu. Výzva na zaplatenie zo dňa 17.7.2013 bola doručená odporcovi 1. dňa 22.7.2013 a odporkyni 2. výzvu na zaplatenie navrhovateľ nedoručoval.

Predmetom konania je nárok na zaplatenie sumy 806,89 eura s príslušenstvom.

Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku bezdôvodného obohatenia, kto sa na úkor iného obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku bezdôvodného obohatenia bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Vychádzajúc zo skutkových zistení bolo v prejednávanej veci nesporné, že Mesto Trnava je vlastníkom bytového domu súpisné číslo XXXX na parcele číslo XXXX/XX nachádzajúceho sa na ulici gen. I. XX v F., v ktorom sa nachádza byt číslo XX pozostávajúci z troch izieb, kuchyne a príslušenstva. Správu bytového domu, ako i bytov v ňom nachádzajúcich, vykonáva navrhovateľ, ktorý bol zriadený pre výkon správy majetku Mesta F., s poukazom na čo je navrhovateľ v predmetnom spore aktívne legitimovaný. Odporcovia 1., 2. užívali predmetný byt titulom nájmu od 4.3.1994 na základe Zmluvy o nájme bytu zo dňa 4.3.1994, ktorý nájom bytu skončil dňa 30.6.2009 výpoveďou z nájmu bytu zo dňa 26.3.2009. Odporcovia 1., 2. po skončení nájmu užívali byt bez právneho dôvodu do dňa 22.8.2013, kedy boli z bytu exekučne vypratani. Náklady za služby poskytované s užívaním bytu za obdobie od 1.1.2012 do 31.12.2012 predstavovali sumu 806,79 eura, ako vyplýva z Vyúčtovania nákladov spojených užívaním bytu za obdobie od 1.1.2012 do 31.12.2012 zo dňa 30.6.2013. Navrhovateľ žiadal o zaplatenie nákladov za služby poskytované s užívaním bytu za obdobie 1.12.2012 do 31.12.2012 v sume 806,79 eura.

Výzvou zo dňa 17.7.2013 vyzval navrhovateľ odporcu 1. na zaplatenie úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu celkom v sume 5.399,74 eura, ktorá výzva bola odporcovi doručená dňa 22.7.2013.

Na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že návrh bol podaný v istine dôvodne. Odporcovia 1., 2. užívali predmetný byt bez právneho dôvodu, ktorým užívaním nehnuteľnosti - predmetného bytu vlastnícky patriacemu Mestu F. bez toho, aby s ním, resp. s navrhovateľom vykonávajúcim správu majetku Mesta F., mali uzatvorenú nájomnú, či inú zmluvu, získali odporcovia 1., 2. bezdôvodné obohatenie. Bezdôvodné obohatenie spočívalo v poskytovaní služieb spojených s užívaním bytu v období od 1.1.2012 do 31.12.2012. V prejednávanej veci tak ide o prípad získania bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu s tým, že samotné plnenie, ktorým tak došlo k presunu majetkovej hodnoty z majetkovej sféry navrhovateľa do sféry odporcov 1., 2., spočívalo v užívaní služieb poskytovaných spolu s užívaním predmetného bytu a nedostatok právneho dôvodu na plnenie spočíval v tom, že navrhovateľ plnil neexistujúci záväzok voči odporcom 1., 2., nakoľko navrhovateľ nebol k odporcom 1., 2. v žiadnom právnom vzťahu, rovnako nekonal za iného. Získaním neoprávneného majetkového prospechu odporcami 1., 2. na úkor navrhovateľa vznikol občianskoprávny zodpovednostný vzťah medzi odporcami 1., 2. a navrhovateľom z bezdôvodného obohatenia, obsahom ktorého zodpovednostného vzťahu je povinnosť odporcov 1., 2. vydať získané bezdôvodné obohatenie a oprávnenie navrhovateľa ako subjektu, na úkor koho bolo bezdôvodné obohatenie získané, požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. Predmetom konania je tak nárok navrhovateľa na zaplatenie náhrady za užívanie služieb spojených s užívaním bytu za obdobie od 1.1.2012 do 31.12.2012, keď navrhovateľ požadoval jej zaplatenie vo výške skutočných nákladov vynaložených na poskytovanie služieb vychádzajúc z ročných vyúčtovaní. Výšku bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v užívaní služieb poskytovaných s užívaním predmetného bytu bez existencie platnej nájomnej, či inej zmluvy, alebo iného titulu, resp. bez právneho dôvodu, súd určil peňažnou čiastkou, ktorá zodpovedá čiastke vynaloženej navrhovateľom na poskytnuté služby v rozhodnom období. Výška bezdôvodného obohatenia odporcov 1., 2. predstavuje sumu 806,79 eura. S prihliadnutím k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam súd návrhu v časti o zaplatenie sumy 806,79 eura vyhovel, keďže považoval uplatnený nárok navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia za dôvodný vychádzajúc zo všeobecne platnej právnej zásady, že nikto sa nemá bez právneho dôvodu obohacovať na úkor iného a rozhodol tak, ako je uvedené v prvom výroku tohto rozsudku.

Podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku bezdôvodného obohatenia, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho výška v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Úrok z omeškania možno priznať navrhovateľovi iba od toho času, kedy sa dlžníci, t. j. odporcovia 1., 2., dostali do omeškania. Keďže v Občianskom zákonníku pri bezdôvodnom obohatení nie je ustanovený čas plnenia, treba podľa § 563 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že dlžník je povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. V prejednávanej veci navrhovateľ preukázal, že odporcu 1. vyzval na zaplatenie dlžnej sumy výzvou zo dňa 17.7.2013, ktorá výzva bola doručená odporcovi 1. dňa 22.7.2013, pričom k omeškaniu odporcu 1. došlo najskôr dňom nasledujúcim po doručení tejto výzvy dňa 23.7.2013. Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky ku dňu omeškania odporcu 1. bola 0,50 %, a preto súd uložil odporcovi 1. povinnosť zaplatiť navrhovateľovi i úrok z omeškania vo výške 5,50 % (5,00 % + 0,50 %) ročne zo sumy 806,79 eura od 23.7.2011 do zaplatenia. Navrhovateľ však nepreukázal kvalifikované požiadanie odporkyne 2.

o vrátenie bezdôvodného obohatenia, a preto nemohol súd navrhovateľovi priznať úrok z omeškania z dlžnej sumy od odporkyne 2.. Z týchto dôvodov súd návrh v časti o zaplatenie príslušenstva voči odporcovi 1. považoval za dôvodný, a preto mu vyhovel a návrh v časti príslušenstva voči odporkyni 2. zmietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko neúspech navrhovateľa v zamietajúcej časti bol nepatrný. Navrhovateľovi súd priznal náhradu trov konania v sume 48 eur, čo predstavuje náhradu sumy vynaloženej na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.